

Scire odpala Seehechta

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 18 listopada 2007

Na wodach Zatoki Tarenckiej na specjalnym torze pomiarowym trwają próby nowej broni - niemieckiej ciężkiej torpedy DM2A4 Seehecht (morski szczupak), zaprojektowanej z myślą o najnowszych konwencjonalnych okrętach podwodnych Europy typu 212A.

DM2A4 Seehecht w przekroju - od przodu - przedział sonarowy, głowica, modułowy prze

W programie sprawdzającym Seehechta na ciepłych wodach biorą udział ekipy Deutsche Marine i floty włoskiej. Torpedy odpalane są po raz pierwszy w historii w symulowanych warunkach bojowych z pokładu jednostki typu 212A włoskiej marynarki - Scire.

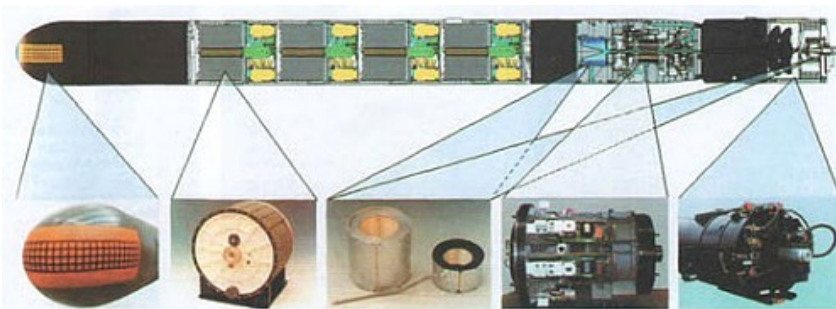
Według informacji niemieckiego urzędu do spraw rozwoju uzbrojenia (Bundesamt fuer Wehrtechnik und Beschaffung, BWB), osiągnięto deklarowaną wcześniej prędkość torped - 50 węzłów i zasięg - 50 km. Tym samym okręty typu 212A z siłownią zapewniającą możliwość długotrwałego działania pod wodą bez dopływu powietrza atmosferycznego, zyskują w pełni sprawdzoną broń główną. Berlin podaje, że pierwsza seria eksperymentalna dziesięciu DM2A4 została zamówiona w 2001. Natomiast dla flot włoskiej i niemieckiej, we wspólnym programie jednostek 212A wyprodukowanych ma zostać 60 dalszych torped Seehecht, które znaleźć się mają także w ofercie eksportowej, jako Seahake Mod.4.

Do tej pory wspólnym niemiecko-włoskim programie budowy floty okrętów podwodnych 212A powstały 4 jednostki dla Deutsche Marine: U-31, -32, -33 i -34 (ostatni wszedł do służby w maju 2007) i dwie dla floty Italii - Salvatore Todaro i Scire. Informacja o wykorzystaniu Scire do testów torped Seehecht jest swego rodzaju sensacją, bowiem Włosi dla pierwszego okrętu 212A - Salvatore Todaro wybrali pierwotnie inny system uzbrojenia głównego - brytyjskie długie torpedy Black Shark. Może to oznaczać zmianę tych planów.

DM2A4 miała już w ubiegłym wieku uzyskać gotowość operacyjną, jednak cięcia budżetowe wydłużyły znacznie drogę rozwoju. Torpeda ma modułowy przedział nowoczesnych lekkich akumulatorów cynkowo-srebrowych, a więc jej długość waha się od 4 do 7 m (w ten sposób można zwiększyć lub zmniejszyć jej zasięg). Wypychana jest za pomocą sprężonej wody zaburtowej, a nie sprężonego powietrza demaskującego strzał, z jednej z 6 wyrzutni kalibru 533,4 mm okrętu 212A. Ma masę 1370 kg w wariacie z 4 zespołami akumulatorów i uzbrojona jest w głowicę bojową z 255 kg hexogenu z wkładką kumulacyjną. Po odpaleniu kierowana jest wstępnie na cel

przez operatora z pokładu okrętu podwodnego za pomocą światłowodu odwijającego się ze szpuli umieszczonej za zespołem śrub. Potem do akcji wchodzi czujniki akustyczne i sonar pasywny - poszukujące śladu wskazanego celu. Jeśli światłowód zostanie zerwany lub cel zgubiony, torpeda przeszukuje samodzielnie akwen ze zredukowaną prędkością 35 węzłów. Po zlokalizowaniu obiektu ataku, do akcji w ostatniej fazie włącza się aktywny sonar bombardujący cel impulsami i odbiornik ich echa.

Seehecht może zwalczać cele nawodne i okręty podwodne do podawanej publicznie głębokości 300 m. Wiele jednak wskazuje na to, że torpeda w pościgu za okrętami podwodnymi może schodzić znacznie głębiej. Najprawdopodobniej do 500 m. Okręty typu 212A zabierają na pokład zapas 12 torped Seehecht.

DM2A4 Seehecht w przekroju - od przodu - przedział sonarowy, głowica, modułowy przedział akumulatorów, silnik, śruby i za nimi bęben ze światłowodem / Rysunek: STN Atlas Elektronik

W programie sprawdzającym Seehehta na ciepłych wodach biorą udział ekipy Deutsche Marine i floty włoskiej. Torpedy odpalane są po raz pierwszy w historii w symulowanych warunkach bojowych z pokładu jednostki typu 212A włoskiej marynarki - Scire.

Według informacji niemieckiego urzędu do spraw rozwoju uzbrojenia (Bundesamt fuer Wehrtechnik und Beschaffung, BWB), osiągnięto deklarowaną wcześniej prędkość torped - 50 węzłów i zasięg - 50 km. Tym samym okręty typu 212A z siłownią zapewniającą możliwość długotrwałego działania pod wodą bez dopływu powietrza atmosferycznego, zyskują w pełni sprawdzoną broń główną. Berlin podaje, że pierwsza seria eksperymentalna dziesięciu DM2A4 została zamówiona w 2001. Natomiast dla flot włoskiej i niemieckiej, we wspólnym programie jednostek 212A wyprodukowanych ma zostać 60 dalszych torped Seehecht, które znaleźć się mają także w ofercie eksportowej, jako Seahake Mod.4.

Do tej pory wspólnym niemiecko-włoskim programie budowy floty okrętów podwodnych 212A powstały 4 jednostki dla Deutsche Marine: U-31, -32, -33 i -34 (ostatni wszedł do służby w maju 2007) i dwie dla floty Italii - Salvatore Todaro i Scire. Informacja o wykorzystaniu Scire do testów torped Seehecht jest swego rodzaju sensacją, bowiem Włosi dla pierwszego okrętu 212A - Salvatore Todaro wybrali pierwotnie inny system uzbrojenia głównego - brytyjskie długie torpedy Black Shark.

Może to oznaczać zmianę tych planów.

DM2A4 miała już w ubiegłym wieku uzyskać gotowość operacyjną, jednak cięcia budżetowe wydłużyły znacznie drogę rozwoju. Torpeda ma modułowy przedział nowoczesnych lekkich akumulatorów cynkowo-srebrowych, a więc jej długość waha się od 4 do 7 m (w ten sposób można zwiększyć lub zmniejszyć jej zasięg). Wypychana jest za pomocą sprężonej wody zaburtowej, a nie sprężonego powietrza demaskującego strzał, z jednej z 6 wyrzutni kalibru 533,4 mm okrętu 212A. Ma masę 1370 kg w wariacie z 4 zespołami akumulatorów i uzbrojona jest w głowicę bojową z 255 kg hexogenu z wkładką kumulacyjną. Po odpaleniu kierowana jest wstępnie na cel przez operatora z pokładu okrętu podwodnego za pomocą światłowodu odwijającego się ze szpuli umieszczonej za zespołem śrub. Potem do akcji wchodzi czujniki akustyczne i sonar pasywny - poszukujące śladu wskazanego celu. Jeśli światłowód zostanie zerwany lub cel zgubiony, torpeda przeszukuje samodzielnie akwen ze zredukowaną prędkością 35 węzłów. Po zlokalizowaniu obiektu ataku, do akcji w ostatniej fazie włącza się aktywny sonar bombardujący cel impulsami i odbiornik ich echa.

Sehecht może zwalczać cele nawodne i okręty podwodne do podawanej publicznie głębokości 300 m. Wiele jednak wskazuje na to, że torpeda w pościgu za okrętami podwodnymi może schodzić znacznie głębiej. Najprawdopodobniej do 500 m. Okręty typu 212A zabierają na pokład zapas 12 torped Seehecht.